

JAK ŽÍT JEDNOTU V RŮZNOSTI: KONFLIKT JAKO ŠANCE

Vztah i srážka, setkání i konflikt – to všechno jsou situace, k nimž dochází při každém lidském soužití. Mohou lidé žít v těsné blízkosti, aniž by mezi nimi docházelo ke střetům, a setkávat se, aniž by se dostávali do konfliktů? Je konflikt nutně negativním jevem vztahu? To jsou nelehké otázky, které si klademe všichni, kdo žijeme v rodině nebo v jiném podobném úzkém společenství. Hledání odpovědi na ně je v souladu s Rokem milosrdenství, který letos probíhá. Pkusme se je hledat za pomoci socioložky Marie Flory Manganové a psychologa Iňakiho Guerrera (¹).

Vnímat „tvář“ druhého jako potřebnou

Druhý člověk, to je každý, kdo není mnou: tvrzení na první pohled banální, ale zásadně důležité. Každé setkání s druhým je totiž pro mne vždy výzvou, jaký postoj mám k němu zaujmout. Přirozenou odvěkou tendencí člověka je konkurence a snaha o uplatnění vlastní převahy. Na rovině kolektivní to vede ke konfliktům, které mají za cíl zotročení jiné skupiny lidí – kmene, etnické skupiny, národa, státu. To je příčina válek, jež nepřestávají provázet lidstvo od počátku dějin dodneška.

Vztah jako takový se stává prvořadým předmětem zájmu některých myslitelů, kteří během 20. století sami na své kůži zažili jeho degradaci při násilí nebo pronásledování, když se ocitli v situaci podrobených. Zejména z jejich bolestných zkušeností (holocaust, gulag) se rodí „filosofie dialogu“ založená na přesvědčení, že nestačí se s druhým jen setkat, „zaregistrovat“ jeho přítomnost a případně se snažit věcně a „objektivně“ poznat jeho myšlení a kulturu. Jejich dialogické myšlení se ukázalo jako velmi obohacující nejen pro filosofii, ale i pro praktický život.

Novinkou jejich přístupu ke vztahu je přesvědčení, že já stojím „před tváří druhého člověka“ a cítím za něj zodpovědnost. A dokonce zjišťují, že ho potřebuji, abych sám poznal, kdo jsem. Právě člověk ode mne nejodlišnější mi nejlépe pomůže pochopit skrytou část mé osobnosti a mou identitu. K tomu ovšem musím udělat pořádný krok ven ze sebe.

Dokážu-li vycházet ze sebe, setkávám se s druhým člověkem jako se svým TY. Moje „já“ totiž nemůže existovat bez tvého „ty“ a naopak. Mezi námi dvěma se navazuje vztah, který není „majetkem“ ani jednoho z nás, ale je jakýmsi „dialogickým MY“: na základě vztahu vzniká vzájemnost. Ta není závislá ani na naší kultuře, národní příslušnosti, životním stavu, sociálním původu a na jiných pro vztah druhořadých kategoriích.

Setkání s druhým (nebo také srážka s ním) je vždycky plodem mého rozhodnutí, jak odpovím na výzvu toho druhého, jak se zastavím před jeho „tváří“, jak přijmu svou zodpovědnost za něj, jak vytvořím prostor pro ono „dialogické my“. Avšak ani vědomě utvářený vztah, vycházející z potřeby a z touhy setkávat se s druhým, není vždy bezkonfliktní.

Některé příčiny konfliktů

Všichni ze zkušenosti víme, že důvodem vedoucím ke konfliktu bývá právě jinakost toho druhého. Nikdo nemůže tvrdit, že v nějakém společenství (rodina, pracovní kolektiv, duchovní společenství), jakkoli „bezproblémové“ se navenek jeví, konflikty neexistují. Nehovoří-li se o nich, neznamená to, že tam nejsou, ale že se neřeší a časem se určitě projeví v podobě mnohem závažnější.

Nesmíme mít strach uznávat existenci konfliktů v našich společenstvích, ale spíše se snažme pochopit, jaké jsou jejich možné příčiny a jaký postoj k nim máme zaujmout, aby se staly odrazovým můstkem pro další rozvoj našeho soužití.

Konflikty mnohdy vznikají z problémů se sebevědomím člověka, z jeho pocitu méněcennosti. Mohu se domnívat, že přijetím názoru někoho druhého mám menší hodnotu než on. To ve mně pak způsobuje potíže se ztracením vlastního mínění: spíše ho budu o to urputněji bránit. Čím více k tomu bude docházet, tím více se v jakémsi začarovaném kruhu budu cítit odmítán a neschopen přijímat myšlenky toho druhého a vést dialog.

Jiným zdrojem napětí nebo konfliktu může být přehnaná obava z toho, že udělám nějakou chybu. Ale čím větší strach z chyby mám, tím je pravděpodobnější, že ji opravdu udělám – to je známá psychologická zásada. S tím souvisí i strach

z něčeho nového a z něho plynoucí zkostnatělost, která roste s věkem a je častou příčinou mezigeneračních konfliktů. Platí přece, že chybami se člověk učí! Nesmíme se bát zdravě riskovat i za cenu chyb!

Specifickým důvodem vzniku konfliktů je autoritářský postoj toho, kdo je formální hlavou daného společenství a má v něm rozhodovací pravomoc. Spoléhá-li výhradně na „milost stavu“, kterou jistě nelze, zejména v duchovních společenstvích, zpochybňovat, a nedokáže-li vést s „podřízenými“ dialog, může to vést k řešení jen zdánlivým. Ostatní se sice pod tlakem vzdávají svých názorů, ale nejsou-li přesvědčeni, že se jim plně naslouchalo, konflikt se objeví znovu, často v podobě ještě vyhrcořenější.

Cesty k dialogu

Konflikty mají své příčiny (jistě mnohem početnější než jen ty zmíněné), ale mají samozřejmě i svá řešení. Ta začínají právě sebereflexí každého aktéra a zkoumáním vlastních postojů, komplexů a strachů, které konflikt zapříčiňují. A následně je třeba reflektovat, jaký je můj postoj k druhému: zda ho posuzuji, málo si ho vážím, mám k němu nedůvěru, nedokážu být k němu milosrdný a vcítit se do něj.

Jestliže platí, že k řešení konfliktu se dochází prostřednictvím dialogu, pak je třeba zkoumat jeho obě stránky – jak umím při dialogu naslouchat a jakým slovníkem hovořím.

Když jsem si při naslouchání sebekriticky vědom svých osobních omezení, komplexů, nejistot i předsudků vůči druhému atd., pak dokážu lépe kontrolovat své emoce, naladit se na vlnovou délku druhého a ocenit jeho přednosti, čehož si všimne zase on a bude za to vděčný. Správným nasloucháním se vytvoří pozitivní klima pro dialog.

Další rovinou je způsob, jak s druhým hovořím a jaký slovník používám. Musím si uvědomit, že i on, stejně jako já, prožívá své nejistoty, strachy a komplexy, a moje řeč ho nesmí zraňovat na jeho citlivých místech (například nemístnou ironií). To neznamená, že nemám být upřímný a pravdivý, ale jedná se spíše o formu, jakou se vyjadřuji. Musím vyzdvihnout pozitivum druhého a projevit svou úctu k němu. V naší západní kultuře jsme bohužel zvyklí spíše kritizovat a vidět více to negativní.

Některé nedávné výzkumy komunikace a vztahů (prováděné na úrovni řídicích grémií firem i v rodinách) docházejí k psychologicky zajímavému závěru: v souhrnu různých výpovědí při jakémkoli dialogu by pozitivní vyjádření k negativním měla být v poměru „tři ku jedné“: tři pozitivní výroky na jeden negativní. Pokud je tento poměr menší, vyrovnaný nebo dokonce opačný (převaha negativních stanovisek), vede to k vážnému ohrožení funkčnosti vztahu.

Pouze pokud se druhý člověk cítí být doceněn a pochopen a vnímá důvěru svých partnerů, dokáže ztratit strach a vyjádřit se ve svobodě. Za tohoto předpokladu je rozdílnost mezi lidmi skutečným obohacením a překonaný konflikt vytváří i prohlubuje opravdový vztah, který každému pomáhá být více sám sebou a rozvíjí společný život.

Zdravá reflexe vztahů se tak může stát užitečným a praktickým pomocníkem i pro duchovní cestu, zejména pro život podle spirituality společenství, která je na vztazích založena. Psychologie sice nenahrazuje duchovní základ soužití, ale může dát ozdravující injekci, která ho upevňuje.

Zpracoval Jiří Kratochvíl

⁽¹⁾ Text vychází ze společné přednášky, která zazněla 28. listopadu 2015 na kongresu volentářů a volentárek Hnutí fokoláře v Centru Mariapoli v Castelgandolfu.

Desatero dialogu

1. Zaujímat postoj přijetí druhého člověka.
2. Předpokládat dobrou vůli druhého a neposuzovat ho.
3. Snažit se vžít do druhého, pochopit, jak se cítí a proč.
4. Naslouchat mu s velkou pozorností a zájmem, aby se cítil být pochopen, vyslovovat souhlas, vyjadřovat se k tomu, co říká, tázat se.
5. Dokud druhý hovoří, nemyslet na to, jakou mu dám odpověď.
6. Vnitřně se vyprázdnit, ovládat podvědomé myšlenky a předsudky.
7. Vyhnout se pocitu zranění, pokud nám druhý adresuje obvinění a pohrdání; spíše se snažit pochopit, co ho k takovým vyjádřením vede.
8. Když vyslovuji svůj názor, zdůraznit všechno, co na sdělení druhého bylo pozitivní.
9. Vyhýbat se nepodstatným věcem.
10. Hovořit pokojně, bez urážek, a mít na paměti, že i ten druhý v sobě přechovává negativní myšlenky a předsudky.

(Z publikace Inaki Guerrero, „Cómo ser libre“ / „Jak být svobodný“ / Ed. Ciudad Nueva)

NA KŘÍŽOVATCE ŽIVOTNÍCH CEST

Následující příspěvky zachycují některé osobní odpovědi na otázku, co ovlivnilo rozhodování respondentů o tom kterou cestou se v životě vydat.

Klid a pokoj

Přibližně ve svých sedmnácti letech jsem si uvědomila, že musím změnit svůj vztah s Bohem, nebo ho ztratím. Bůh byl pro mne někdo vzdálený. Pomohlo mi v tom to, že jsem byla delší dobu hospitalizovaná se žloutenkou, kam za mnou nikdo nesměl chodit - bylo to infekční oddělení. Já jsem tam mohla hodně číst a dostala se mi do ruky knížka o anatomii mozku. Když jsem četla, z čeho všeho je složený, jak funguje, dospěla jsem k názoru, že Bůh musí existovat, není možné, aby to fungovalo jen tak.

Bůh se mi stal blízkým.

Pak jsem poznávala i díky novému knězi u nás ve farnosti mladé, vytvořili jsme společenství, které se scházelo nad Slovem života.

Poté jsem přišla do Prahy, kde jsem začala pracovat a pak i studovat. Velmi jsem se rozhodovala ve svém srdci, jakou životní cestou se vydám. Poznávala jsem víc život Díla Mariina, Fokoláre a zároveň jsem měla ve svém srdci i jednoho hochu. A tak jsem nevěděla, jak dál.

To, co mi pomáhalo srdce zklidňovat, byla modlitba k Panně Marii. Říkala jsem si, že i ona procházela různými životními cestami a že mi rozumí také proto, že je žena. Pak jsem se setkala i s jednou ženou zasvěcenou Bohu a ta mi říkala to, co mi nejmíc v tu chvíli pomohlo: „Vydej se ve svém životě na tu cestu, kterou ti připravil Ježíš. Žádná cesta není víc nebo míň. Život ve Fokoláre je nádherný, život v manželství je nádherný. Nikde nechybí ani těžkosti. Ty se vydej tam, kam půjdeš ráda, kde tvoje srdce pocítí klid a pokoj.“

Vdala jsem se a jsem už 25 let šťastná v manželství.

I. Š.

Ta pravá

Vyrůstal jsem v hezké věřící rodině, kde mi myšlenky a charisma jednoty byly vštěpovány odmala. Na vysoké škole jsem pak prožíval složitější období. Po ukončení studií jsem viděl, že potřebuji být dále od všech svých blízkých, abych se s odstupem mohl rozhodnout, jak chci svůj život žít dál.

Pamatuji si, že na Silvestra onoho roku jsem si vzal do rukou časopis Nové město a četl článek jednoho snoubeneckého páru o tom, jak oni prožívají svůj vztah a vztah s Bohem. Nadchlo mě to a ptal jsem se: Proč bych takto nemohl žít taky?

Dalším silným momentem bylo uvědomění, že vše, co dělám, můžu dělat s Ježíšem a pro Ježíše jako konkrétní osobu. Tato zkušenost znovuzatření Boha byla zásadní. Otevřelo mi to srdce a dalo svobodu k hledání osobního povolání.

Rozhodl jsem se opět vyhledat kontakt s Fokoláre a začal žít ve společenství mladých. Po nějakém čase jsem poznal „děfčicu“, vedle které jsem se už nemusel sám sebe ptát, zdali je to ta pravá. Bylo to jasné. A dnes máme již dvě děti.

K. B.

Nejprve Bůh

Co mě ovlivnilo, abych se stal knězem? Já jsem neměl o kněžství nějaký zvláštní zájem. Prosil jsem jen o radu lidí, kteří znali svět více než já, byli dospělejší, abych pochopil, co dnešní lidstvo nejvíce potřebuje. Mohl jsem se stát učitelem, inženýrem, líbilo by se mi být architektem nebo cestovatel. Líbilo se mi mnoho věcí. A učení mi šlo dobře. Bylo to v letech ekonomického rozmachu a přede mnou se otvíraly všechny možnosti. Byl jsem nerozhodný, protože jsem dostal stipendium na univerzitě, ale chtěl jsem být užitečný.

Domluvil jsem si schůzku s biskupem. Chtěl jsem se ho zeptat, co si o tom myslí, co lidstvo nejvíce potřebuje. On byl tak zaneprázdněný, že neměl čas se mnou mluvit. Zůstal jsem hodiny sám, až jsem si pomyslel: „Určitě mě lidstvo nepotřebuje, ale možná mě nepotřebuje ani církev. Kdo mi to nakukal, že jsem tak důležitý? Možná nemám žádnou hodnotu... Ale mám rád Ježíše, budu ho mít rád pořád, i kdybych měl být neužitečný.“

Když biskup konečně našel čas, aby se mnou mluvil a zeptal se mne, co chci, nechtěl jsem už nic. A tak jsem mu řekl, že bych snad mohl nabídnout svou spolupráci... Byl překvapený, nerozhodný, ale nakonec mi řekl: „Včera jsem položil základní kámen jednoho kostela. Až ten kostel bude za šest let postavený, nemám žádného kněze. Chtěl bys být farářem toho kostela?“

Má zkušenost je, že jsem se rozhodl nejprve pro Boha, tedy ne pro to, že se stanu knězem, ale že budu následovat Boha a milovat Ježíše, i kdybych měl být neužitečný. Když se člověk takhle rozhodne, Ježíš ho určitě nechá něco dělat.

D. M. (Itálie)

Dobří kněží

Mne při volbě životního povolání ovlivnili sv. František, moje kmotra, dobří kněží, zvláště Karel Herbst, lidi na okraji a kontakt s Ježíšem (modlitba).

J. F. S. (kněz, františkán)

Ještě víc

Na mé životní cestě sehráli určitě velkou úlohu mí rodiče. Vyrůstala jsem v rodině s pěti mladšími sourozenci. Díky rodičům jsem poznala víru, živou víru, kterou nám předávali především svým životem, příkladem. A tak, když jsem byla malá, představovala jsem si, že až vyrostu, budu mít také velkou rodinu. Právě díky rodičům jsem poznala i Hnutí fokoláre a již během prvních ročníků základní školy jsem patřila do společenství děvčat z tohoto hnutí. Zpočátku jsem to brala možná jako jednu z mnoha dalších aktivit – podobně jako jsem chodila do Sokola, na kreslení apod. Postupně jsem ale zažívala, že jde o něco jiného – vnímala jsem zvláštní radost, radost z krásných vztahů a z Boží přítomnosti mezi námi. Poznávala jsem tak i blíže některé fokolárinky, které se rozhodly vdát se za Boha. Jejich způsob života mne přitahoval. A tak jsem si začala postupně představovat svůj život – až jednou budu velká – ve Fokoláre. V době mých studií bylo více momentů, kdy jsem silněji cítila potvrzení, že mne Bůh na tuto cestu volá (jednou, až budu dospělá) – v modlitbě, v rozhovoru s nějakou fokolárinkou, které jsem se mohla svěřit, ve chvílích, kdy jsem prožívala intenzivní společenství a žila pro druhé. Rozhodující byla asi ale chvíle, kdy jsem jednou, doma ve své rodině, před usnutím mluvila s Bohem a děkovala mu za dary, které mi dal, za svou rodinu, a ptala jsem se ho: „A ty chceš, abych ti toto všechno dala?“ Odpověď, kterou jsem zachytila, byla: „Ano, já to chci, ale proto, abych ti mohl dát ještě víc.“ A mohu potvrdit, že to tak je. On nezklamal a jsem ve fokoláre šťastná.

L. Š.

zpracovala Beata Dombajová

DOBRÝ ŽIVOT

Těsto:

1 kg dětských vzpomínek, 1 kg milosrdenství, 500 ml humoru, 2 sáčky dobrých zkušeností, 2 l touhy po dobru, 2 kg naděje.

Náplň:

500 g všímavosti, 1 kg lásky, 500 ml úcty, 5 kg trpělivosti, 100 g vlídnosti, 3 plechovky trvanlivé radosti, 2 balení veselosti, 2 sáčky ohleduplnosti, 2 l štědrosti, špetka bláznivosti, 3 sáčky úsměvu.

Vzpomínky důkladně umyjeme, očistíme a odstraníme z nich zahnívajících částí, které působí hořkost. Přidáme k nim milosrdenství a humor. Následně přidáme dobré zkušenosti, zalijeme touhou po dobru a zasypeme nadějí. Všechno spolu důkladně vypracujeme na hladké těsto, které se nelepí a šíří příjemnou vůni. Necháme kynout tak dlouho, až se objem zdvojnásobí.

Mezitím oloupeme všímavost od zvědavosti, nakrájíme ji na drobné kousky a přisypeme k ní lásku. Pomalu mícháme a postupně přidáváme úctu. Přidáme prosetou vlídnost, trvanlivou radost, veselost nastrouhanou na jemném struhadle, vynalézavost a ohleduplnost. Všechno zalijeme štědrostí, přisypeme špetku bláznivosti a důkladně promícháme.

Těsto ze vzpomínek, milosrdenství, humoru, dobrých zkušeností, naděje a touhy po dobru rovnoměrně rozválíme na plát o síle asi 1 cm. Rozetřeme na něj připravenou směs z lásky, všímavosti, trpělivosti, vlídnosti, trvanlivé radosti, několika lžic vynalézavosti, veselosti, ohleduplnosti, štědrosti a bláznivosti.

Poté z plátu těsta, které jsme natřeli uvedenou směsí podle vlastní fantazie, vykrajujeme rozmanité kousky, které pečeme v dobře vyhřátém srdci do křupava. Posypeme úsměvem a ještě teplé podáváme s pozorností a zájmem.

Tip:

Dobrý život je mnohem chutnější, nakypříme-li těsto dostatečným množstvím modlitby. Pokud do náplně navíc přidáme Boží milost, dosáhneme mimořádně vyvážené chuti a dlouhé trvanlivosti.

PAULÍNSKÉ ROZJÍMÁNÍ PÍSMO

Minimálně půlhodina času, Písmo svaté, modlitba k Duchu svatému.

Zvolíme si dle možností tiché místo a klidně se posadíme v přítomnosti trojjediného Boha. Do rukou milujícího Otce vložíme záležitosti, které nás zaměstnávají, své starosti i radosti. Prosíme Ducha svatého o milost a světlo, abychom vnímali Písmo jako slovo Boží a dávali mu prostor ve svém srdci.

1. Nejprve pozorně čteme zvolený úryvek. Při četbě nespěcháme, čteme text i opakovaně a uvažujeme o něm. Rozmlouváme s Ježíšem, jenž se sám označil za Pravdu, a prosíme ho, aby formoval naši mysl podle své božské logiky.

2. Naše uvažování o přečteném textu pozvolna postupuje k zamyšlení nad každodenním životem. Nesnažíme se však z biblického textu za každou cenu „vydolovat“ návod, jak se máme chovat. Spíše kontemplujeme, jak jedná Bůh v dějinách spásy, jak se nám v daném úryvku zjevuje, a zkoumáme, jak můžeme uprostřed svých každodenních aktivit poskytovat Ježíši, jenž je jedinou spolehlivou Cestou k Otci, stále více prostoru k tomu, aby svým evangelním poselstvím osvobozoval naši vůli od hříchu a sobectví a vtiskoval nám svou podobu – podobu milovaného Božího dítěte.

3. Vrcholem našeho rozjímání je důvěrný rozhovor s Ježíšem, jenž se nám sám nabízí jako Život v plnosti. S vírou mu předkládáme všechno, co nosíme ve svém srdci. Rozmlouváme s ním o tom, co nás těší, i o tom, co nám dělá starosti.

Závěrem děkujeme Bohu, že k nám promlouvá ve svém slově, a prosíme ho, ať v nás působí svou milostí, abychom po celý den setrvali v jeho přítomnosti.

At' se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že odcházím vám připravit místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (Jan 14, 1-6)

Ježíšova odpověď apoštolu Tomášovi představuje jeden ze zásadních prvků naší paulínské spirituality. Náš vztah ke Kristu je odpovědí na toto Ježíšovo sebezjevení. Každodenní rozjímání Božího slova, adorace, slavení eucharistie a vůbec veškerá modlitba jsou proto v naší Paulínské rodině poznamenány těmito třemi rozměry Ježíšova sebezjevení, které podle intuice našeho zakladatele, blahoslaveného Jakuba Alberioneho, odpovídají tajemství lidské bytosti v plnosti. Podle Alberioneho je Kristus-Pravda jediným pravým světlem pro lidskou mysl. Kristus je jedinou Cestou, která dovede lidskou vůli k Bohu, a Kristus-Život je jedinou dostačující odpovědí na žízeň lidského srdce po životě v plnosti.

Tip:

Lze použít též tužku k podtrhávání a rozžatou svíci. Doporučujeme využít k rozjímání biblické texty, které nabízí mešní liturgie daného dne.

z knihy Paulínky v kuchyni vybrala Marie Moravcová

MANŽELSTVÍ NENÍ JEN PAPÍR

To je téma Národního týdne manželství, který proběhne od 8. do 14. února 2016. V rámci něho proběhne v naší republice více než 400 akcí různého druhu. Jeho cílem je poukázat na skutečný význam manželství, které je živým, dynamickým a rozvíjejícím se vztahem.

„Manželství na ústupu. Stále více lidí volí soužití bez papíru...“ mrká na mne z internetu. Růst podílu dětí narozených mimo manželství je podle odborníků jedním z nejvýznamnějších trendů vývoje Česka, roste téměř k 62%. Největší nárůst je v sociálně problematických oblastech. V jednom listopadovém čísle deníku Metro jsem četla názor čtenáře, který nevidí žádný rozdíl v tom, zda „je dítě manželské či ne“ a psycholog tvrdí komentuje tím, že ti, kteří mají s podobným trendem problém, si prostě budou muset zvyknout. Navrhuje zavést „manželství na zkoušku“.

Národní týden manželství se v roce 2016 v České republice již po desáté snaží v týdnu kolem svátku svatého Valentina upoutat zájem médií, veřejnosti i každého z nás na skutečný význam manželství, manželství, které je vztahem živým, dynamickým, rozvíjejícím se. Manželství, které není experimentem na zkoušku, posiluje, upevňuje, tvoří bezpečné místo pro dítě. Česká republika se tak připojuje k dalším desítkám zemí.

Manželství není jen papír, který lze zmuchlat, vyhodit, roztrhat, protože sám o sobě není ničím. Papíru dává smysl poselství, které je do něj vloženo, vzkaz lásky, přátelství, papír může mít tvar srdce, být kresbou dítěte, může se z něj stát tajemné origami vztahů nebo jeden z článků řetězu, který propojí mnohé. Obsah papíru dáváme my, svými vztahy, svým životem.

V rámci letošního Národního týdne manželství (NTM) od 8. do 14. února proběhne v rámci celé naší republiky více než 400 akcí zahrnujících dětské workshopy, semináře, přednášky, diskuzní fóra apod. Partnery NTM jsou totiž spolky a organizace podporující dítě a rodinu, které jsou živé a kreativní, jako například Asociace rodinných center, Aliance center pro rodinu a sociální péči, Síť mateřských center, YMCA (regionální, Živá rodina, Familia, Setkání), YWAM, Nadace Naše dítě, Nadace Terezy Maxové, Nadační fond PhDr. Jiřiny Prekopové, Ekumenická rada církví, Česká evangelikální aliance a další. Záštitu nad letošním NTM převzal předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek, který bude společně s PhDr. Jiřinou Prekopovou a dalšími hostem na tiskové konferenci, která proběhne 8. února 2016 v prostorách parlamentu.

Zapojte se prosím i vy, ve vaší rodině, městě, farnosti, spolku...

Proč právě vy? Protože vám manželství není lhostejné. Protože podpoříte dobrou věc. Protože manželství je na ústupu. Protože ročně přichází více než 20 000 dětí o jednoho z rodičů. Protože v posledním desetiletí vzrostla návštěvnost u dětských psychiatrů o 33%. Protože manželství není jen papír, ale tajemné origami vztahů. **Protože jste šťastní, když vidíte šťastné oči dětí...**

Během své práce na školách, v mateřském centru i v poradenství potkávám tisíce dětských očí. Častěji vidím šťastné oči u těch dětí, které vyrůstají s rodiči žijícími v manželství, proto se v Národním týdnu manželství angažuji já.

Marie Nováková

Více informací viz www.tydenmanzelstvi.cz

PLÁN KOSTELNÍCH SBÍREK V NAŠÍ FARNOSTI V ROCE 2016

Drazí, bratři a sestry,
předkládám plán sbírek na rok 2016. Prosím, zaznamenejte si do svých kalendářů termíny všech účelových sbírek a podle svého uvážení a finančních možností také na jejich potřebu přispějte. Ohlašovány budou pouze sbírky na bohoslovce a seminář, misie a opravu farního kostela v Dolní Čermné. Termíny sbírek, které probíhají v celé diecézi, budou oznámeny později. Děkuji všem za pochopení a pomoc při financování oprav v naší farnosti.

otec Josef

KOSTELNÍ SBÍRKA - ÚČEL	Termín konání sbírky ve farnosti	Neděle
„Svatopeterský halář“	21. února 2016	2. neděle postní
Sbírka při akci „Misijní koláč“	6. března 2016	4. neděle postní
Plošné pojištění I.		
Na opravu farního kostela sv. Jiří	27. března 2016	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
Kněžský seminář	17. dubna 2016	4. velikonoční
Na opravu farního kostela sv. Jiří	24. dubna 2016	Pouť v Dolní Čermné
Diecézní charita		
Na opravu farního kostela sv. Jiří	22. května 2016	Slavnost Nejsvětější Trojice
Potřeby diecéze		
Na opravu farního kostela sv. Jiří	24. července 2016	17. neděle v mezidobí
Na opravu farního kostela sv. Jiří	14. srpna 2016	20. neděle v mezidobí
Sbírka	11. září 2016	Pouť na Mariánské Hoře
Církevní školství	18. září 2016	25. neděle v mezidobí
Misie	16. října 2016	29. neděle v mezidobí
Na opravu farního kostela sv. Jiří	6. listopadu 2016	Posvícení v Dolní Čermné
Plošné pojištění II.		
Na opravu farního kostela sv. Jiří	27. listopadu 2016	1. adventní
Na opravu farního kostela sv. Jiří	25. prosince 2016	Boží hod vánoční - neděle

AHOJ DĚTI!

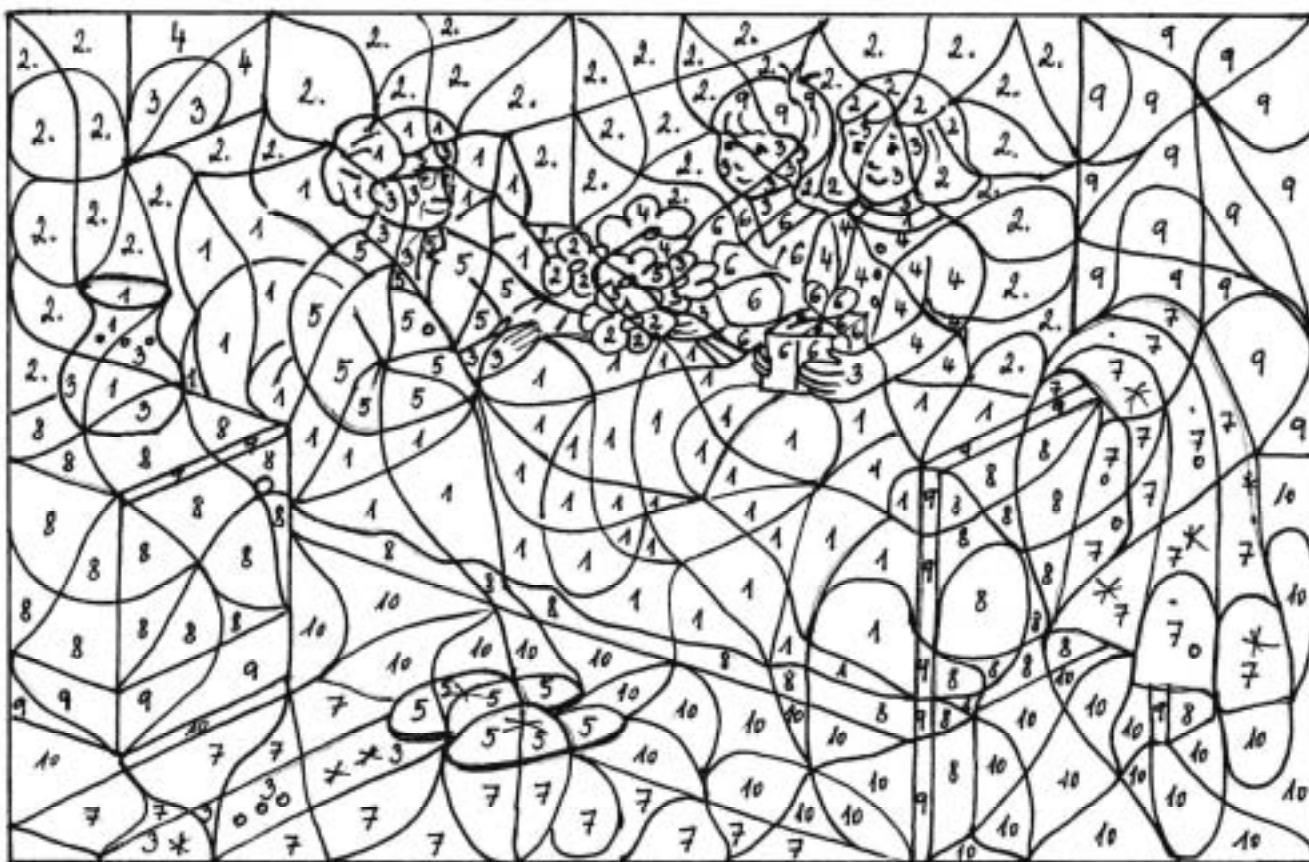

Jsme na konci zimního měsíce ledna. Již za dva dny oslavíme událost Uvedení Páně do chrámu. Z našich domácností a kostelů zmizí betlémy, které necháváme postavené právě do Hromnic, jak také tento druhý únorový den nazýváme. Připomínáme si svatou rodinu, která podle Zákona přinesla do chrámu svého syna, aby ho zasvětila Hospodinu. Ale také důležité setkání se starcem Simeonem a jeho slova nad malým Ježíškem... On je tím spasením a světlem pro všechny lidi...

Na Hromnice se svěcí svíce – „hromničky“, které nám mají svým světlem tuto skutečnost stále připomínat. Při bouřce se dávají do oken a měly spolu s modlitbou před ní ochránit.

Již za týden zahájíme Popeleční středou postní dobu, což znamená důležitou přípravu na Velikonoce. Narození Božího Syna v Betlémě byla velmi radostná a očekávaná událost. Ale sama by plán spasení nenaplnila. Obětování vlastního života cestou kříže pro nás všechny a zmrtvýchvstání Pána Ježíše teprve naplňuje Boží plán. A na to se máme svědomitě během postní doby připravovat.

Hned následující den po letošní Popeleční středě je také významný. A to bude váš dnešní úkol – zjistit čím. Náповědou vám bude obrázek, který ale nejdříve musíte podle čísel vybarvit odpovídajícími barvami. Některá políčka jsou tak malá, že by se do nich nevešlo číslo, takže je vybarvíte podle vlastního citu.

Legenda: 1 – bílá, 2 – žlutá, 2 – světle žlutá, 3 – oranžová, 4 – červená, 5 – světle modrá, 6 – tmavě modrá, 7 – tmavě zelená, 8 – tmavě hnědá, 9 – světle hnědá, 10 – béžová

(Otazníček)

Pro starší:

Pokud na nás zapůsobí atmosféra letošních Hromnic a znovu vyslechneme slova evangelia popisující událost návštěvy svaté rodiny v jeruzalémském chrámu i setkání se starcem Simeonem a prorokyní Annou, pak nás možná s novou intenzitou osloví výrok Simeona, který očekával Mesiáše...

Pán Ježíš je světlem. Ale také my máme být světlem a radostí pro všechny, které nám Bůh poslal na naši cestu. Hluboké téma k zamyšlení, a ne k jednomu...

Bližící se postní doba nám opět nabízí prostor k tomu, abychom hledali ticho a klid, protože teprve v něm lze zaslechnout ve svém nitru hlas našeho Pána, přijmout jeho útěchu a vedení, které potřebujeme. Zaslechnout hlas, který nám dodává jistotu a radost ze života, dává nám pokoj i pochopení, že náš život má smysl. I navzdory tomu, že nám okolní svět někdy připadá, jako by se zbláznil.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

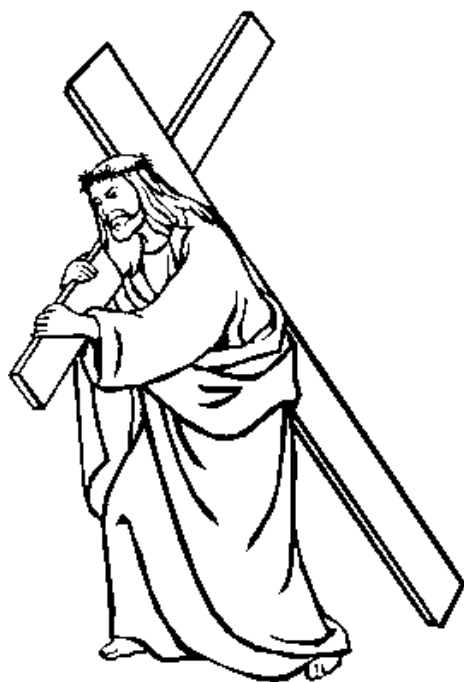
Tajenka vánoční obrázkové křížovky zněla SPASITEL.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Út 2. 2. – 18:00 hod.	Fotograf na cestách – Splněný sen Diashow – Jiří Kolbaba Sál kina Jablonné nad Orlicí
Ne 7. 2. – 19:00 hod.	Noc na Karlštejně Divadelní spolek KOLÁR Letohrad Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 13. 2.	Masopust 10:00 průvod městem 15:00 - 17:00 – Karneval pro děti – sál U Dubu 19:00 - 24:00 – taneční zábava – sál U Dubu Jablonné nad Orlicí

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Únor 2016			
Ne 7. 2.	5. neděle v mezidobí	7:30	Dvořákoví 406
		10:30	Vašíčkovi 349
Ne 14. 2.	1. neděle postní	7:30	p. Vacková 197
		10:30	Macháčkoví 242
Ne 21. 2.	2. neděle postní	7:30	Kunertovi 300
		10:30	Faltusovi 356
Ne 28. 2.	3. neděle postní	7:30	Havlíčkovi 241
		10:30	Motlovi 11
Březen 2016			
Ne 6. 3.	4. neděle postní	8:00	Vágnerovi 102
Ne 13. 3.	5. neděle postní	7:30	Bláhovi 457
		10:30	Vyhnálkovi 351
Ne 20. 3.	Květná neděle	7:00	Müllerovi 177
		10:30	Formánkovi 203
Čt 24. 3.	Zelený čtvrtek	18:00	Málkovi 180
Pá 25. 3.	Velký pátek	18:00	Macháčkoví ml. 180 HČ
Ne 27. 3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	10:30	Jurenkovi 160
Po 28. 3.	Pondělí velikonoční	7:30	Zpěvákovi 195

PRÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Dolní Čermná	středa 3. 2.	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 17:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče P. Josef Roušar
Verměřovice	čtvrtek 4. 2.	16:30 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 5. 2.	17:00 – 18:55 h.	
	vždy v neděli	7:00 – 7:25 h.	
	v ostatní dny	30 minut před mší svatou	

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ:

Ve **středu 3. 2. 2016** ve Verměřovicích a v Petrovicích, ve **čtvrtek 4. 2.** a v **pátek 12. 2.** v Dolní Čermné.

UDÍLENÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH:

Věřící, kteří chtějí přijmout svátost nemocných při společném udílení při mši svaté v sobotu 13. 2. a v neděli 14. 2., napište se prosím, na připravené archy v kostele v Dolní Čermné, v Petrovicích a ve Verměřovicích.

ÚKOL PRO DĚTI:

Úkol na mši svatou v neděli 7. 2. 2016 v 10:30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli, ... **Kdo je vyzván ke chvále Hospodina?** (Da 12, 57-90)

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI:

v kostele v Dolní Čermné 19. 12. 2015 s panem Jakubem Jiráskem z Horní Čermné
v kostele v Dolní Čermné 5. 1. 2016 s paní Martou Kunertovou z Dolní Čermné

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
neděle 31. ledna 2016
5. a 6. týden / 2016

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 1. února	4. týden v mezidobí		
úterý 2. února	Svátek Uvedení Páně do chrámu	17:30	adorace v Petrovicích
		18:00	mše sv. v Petrovicích – za rodinu Majvaldovu a Mikulovu
středa 3. února	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka	18:00	mše sv. v Dolní Čermné – za Karla Štěpánka, rodiče, sestry a živé a zemřelé z celého rodu
čtvrtek 4. února	4. týden v mezidobí	16:30	adorace ve Verměřovicích
		18:00	mše sv. ve Verměřovicích
pátek 5. února	První pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu; Sv. Agáty	17:00	výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné – za rodinu Vávrovu a Cejnarovu
			po mši svaté společná adorace
sobota 6. února	První sobota v měsíci, zasv. Neposkvrněn. Srdci P. Marie	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za farníky
		17:00	mše sv. ve Verměřovicích
NEDĚLE 7. února	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za Jaroslava Bednáře a duše v očistci
		9:00	mše sv. v Petrovicích
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné – zaměřená na děti – za Cyrila Vránu a živé a zemřelé z celé rodiny
pondělí 8. února	5. týden v mezidobí	8:00 – 18:00 h. výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné	
úterý 9. února	5. týden v mezidobí	8:00 – 17:55 h. výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné	
		18:00	mše sv. v Dolní Čermné – za Valentina Kunerta, rodiče a sourozence
středa 10. února	POPELEČNÍ STŘEDA den přísného postu	16:30	mše sv. ve Verměřovicích (s udílením popelce)
		18:00	mše sv. v Dolní Čermné (s udílením popelce) – za farníky
čtvrtek 11. února	Panny Marie Lurdské, Světový den nemocných	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za živé a zemřelé členy živého růžence
		19:00	jednání Pastorační rady farnosti
pátek 12. února	po Popeleční středě	19:00	mše sv. v Dolní Čermné – za Antonína a Martu Faltusovy a duše v očistci
sobota 13. února	po Popeleční středě	17:00	mše sv. v Petrovicích – <i>společné udílení svátosti nemocných</i> – na úmysl dárce
NEDĚLE 14. února	1. NEDĚLE POSTNÍ	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – <i>společné udílení svátosti nemocných</i> – za Josefa Langra, rodinu Němečkovu a Langrovu
		9:00	mše sv. ve Verměřovicích – společné udílení svátosti nemocných
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné – za manžele Annu a Petra Mikulovy
		15:00	modlitba křížové cesty v Dolní Čermné

POUTNÍK, ÚNOR 2016

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 14. února 2016, Poutník vyjde 28. února 2016

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.